

Arbejdsmarkedsstyrelsen
Beskæftigelsesrådet
Att.: Niels Friis Møller
Holmens Kanal 20
Postboks 2150
1016 København K

Den 19. april 2006
J.nr. 3075.119 [10.01.5] /MER

DSI's bemærkninger til Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om fleksydelse og lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m (Ændring af fleksjobordningen - visitation, opfølgning, tilskud, fleksydelse)

Mennesker med en varig funktionsnedsættelse vil, som alle andre, gerne arbejde – og gerne på så ordinære vilkår som muligt. Imidlertid kan en varige funktionsnedsættelse betyde en varigt nedsat arbejdsevne. Derfor er der behov for effektive og individuelt tilpassede løsninger, som kan sikre mennesker med nedsat arbejdsevne en varig tilknytning til det ordinære arbejdsmarked. Der er gennem tiden skabt mange og gode muligheder for at kompensere for en nedsat arbejdsevne, så flere kan bevare eller finde deres plads på arbejdsmarkedet. Fleksjobordningen er én af disse muligheder.

Fleksjobordningen har langt hen ad vejen været en god mulighed for mange mennesker med nedsat arbejdsevne. Ordningen er derfor af stor værdi og betydning for mange mennesker med et handicap, da den har givet en ligeværdig og nærmest ordinær tilknytning til arbejdsmarkedet.

For DSI er det vigtigt at understrege, at fleksjobordningen har været og fortsat er en succes.

For det første er den en succes, fordi den minder så meget om ordinær beskæftigelse, som det er tilfældet. Det er bl.a. resultatet af forliget om ny førtidspension i 2001.

For det andet er den en succes ved, at det er nemt for kommunerne at finde fleksjob i de sager, hvor sagsbehandlingen er korrekt i forhold til afklaring af personens nedsatte arbejdsevne, skånebehov, faglige og personlige kompetencer samt hvor den fleksjobansatte introduceres korrekt på arbejdspladsen.

I forlængelse heraf er det dog imidlertid vigtigt for DSI at understrege, at fleksjobordningen også delvist har været en fiasko.

For det første er den en fiasko ved, at det er nærmest umuligt for kommunerne at finde fleksjob i de sager, hvor sagsbehandlingen ikke er korrekt i forhold til afklaring af persons nedsatte arbejdsevne, skånebehov, faglige og personlige kompetencer, samt hvor den fleksjobansatte ikke introduceres korrekt på arbejdspladsen.

For det andet er den en fiasko ved, at det i arbejdsgiver- og arbejdstagerkredse ikke er lykkedes at formidle tilstrækkeligt effektivt, hvad fleksjobordningen er og skal bruges til. Der ved er forståelsen for og accepten af ordningen desværre ikke tilstrækkelig. Som følge heraf opstår der mange myter og misforståelser om fleksjobordningen og fleksjobansatte.

Der er derfor god grund til at tage fat på sagsbehandlingen, introduktionen og den generelle information.

Der er derimod ikke grund til at forringe fleksjobordningen ved at gøre den mindre sammenlignelig i forhold til ordinær beskæftigelse.

Der er heller ikke grund til at forringe fleksjobordningen ved at forringe den for den enkelte fleksjobansatte med lavere løn og mere pisk.

De foreslåede ændringer vil på nogle punkter tydeligvis forringe ordningen for mennesker med handicap – og de er fuldstændig fejlagtige i forhold til fleksjobordningens udfordringer.

Angående arbejdsprøvning (§ 70a) er det vigtigt at præcisere, at grundlaget for en afgørelse om fleksjob *også* kan bestå af en arbejdsvurdering på pågældendes egen arbejdsplads – evt. inden for forskellige arbejdsområder. Det kan være afgørende for den konkrete sag, at kontakten mellem arbejdsgiver og arbejdstager opretholdes. DSI mener, det vil være en meget u hensigtsmæssig ændring af fleksjobordningen, hvis man kommer ud i situationer, hvor man eksempelvis skal sygemeldes for at arbejdsprøves på en reva-institution eller en anden arbejdsplads (se evt. vedlagte eksempel fra Dansk Parkinsonforening).

DSI mener, at indførelse af et loft over fleksjobtilskuddets størrelse (§§ 71 og 75) i høj grad vil forringe ordningen for de fleksjobansatte, der har taget en videregående uddannelse, eller som bestrider et mellemlider- eller lederjob. Denne forringelse er i dyb strid med kompensationsprincippet i dansk handicappolitik og principperne fra førtidspensionsreformen fra 2001.

De foreslåede ændringer betyder et stort skridt væk fra det ordinære arbejdsmarked. Nu vil en bred gruppe politikere ændre fleksjobordningen til en klassisk overførelsesindkomstordning. Det betyder, at mennesker med et handicap ikke længere bliver betragtet som ar-

bejdskraft på lige fod med andre – evt. på nedsat tid eller med visse skånehensyn. Nej, i praksis vil vi se, at mennesker med et handicap, der medfører en nedsat arbejdsevne, nu ikke kan få løn efter kvalifikationer, da arbejdsgiverens tilskud ikke kan følges ad med lønnen.

Det betyder endvidere, at incitamentet for at fortsætte en erhvervskarriere i et fleksjob, frem for f.eks. fuld tilbagetrækning med arbejdsmarkeds- og førtidspension, svækkes. ”Det skal kunne betale sig at arbejde”, er der nogen, der har udtalt.

DSI tager også afstand fra, at der ikke længere er en ret til fuld selvforsørgelse for hidtidige deltidsansatte (§ 72). Det påhviler nu et menneske, i en allerede udsat situation, at fremvise dokumentation for, at deltidsansættelsen skyldes helbred sideløbende med et ønske om, og et forsøg på, at klare sig på ordinære vilkår - trods sygdom og funktionsnedsættelser.

DSI efterlyser de overgangsregler, som omtales i den politiske aftale indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti. DSI håber i den anledning på tryghed og fremadrettede vilkår.

Med venlig hilsen

Stig Langvad
formand

Bilag: Høringssvar fra Dansk Parkinsonforening.